

[Johan Poulsen.]

af 31. marts 1949. Invaliderenten blev ligesom aldersrenten fastsat til beløb af samme størrelse som den dagældende rente i landkommuner i den øvrige del af riget og skulle beregnes efter samme retningslinjer som aldersrenten, hvilket har medført, at invaliderenten nu også er væsentlig mindre på Færøerne end invalidepensionen i landkommunerne i den øvrige del af riget.

Ved nærværende lovforslag foreslås den færøske invalideforsikringslov derfor bragt i overensstemmelse med det samtidig fremsatte forslag til lov for Færøerne om folkepension. Ydelsen betegnes invalidepension, og lovens satser foreslås forhøjet til de i folkeforsikringsloven angivne satser for landkommuner, ligesom det i øvrigt tilstræbes i videst muligt omfang at bringe beregningsreglerne i overensstemmelse med reglerne for den øvrige del af riget. Merudgifterne ved ændringerne i invalideforsikringsloven anslås at ville andrage omkring 1,2 mill. kr. Til delvis dækning heraf foreslås invalidepræmien forhøjet til samme beløb som i den øvrige del af riget, hvilket vil dække ca. 0,2 mill. kr. Ligesom for folkepensionens vedkommende foreslås stigningerne i ydelserne gennemført gradvis i 3 etaper, således at ydelserne først fra den 1. april 1961 når op på beløb svarende til de satser, der gælder for landkommuner i den øvrige del af riget. Også dette forslag har været forelagt det færøske lagting, der har vedtaget det uden ændringer, ligesom landsstyret har givet forslagene sin enstemmige tilslutning.

Jeg vil gerne som afslutning på mine bemærkninger om de foreliggende to lovforslag udtrykke min tak til den højtærede socialminister og den siddende regering for fremsættelsen af lovforslagene, ligesom jeg vil takke samtlige partier i det høje ting for den velvilje, hvormed de har modtaget andre for Færøerne betydningsfulde forslag, der har været til behandling i indeværende folketingsssamling. Det er mit håb, at de to foreliggende lovforslag må blive modtaget med samme forståelse og velvilje, og det er min overbevisning, at den støtte og hjælp, vi færinger gennem årene, og ikke mindst i den sidste tid, har modtaget til udbygning af vort erhvervsliv, til højnelse af de sociale og andre forhold, ikke alene vil medvirke

til at skabe bedre og tryggere samfundsforhold i den del af riget oppe i Nordatlanten, der hedder Færøerne, men samtidig vil være bånd, der knytter os nærmere sammen til gavn og glæde for begge parter.

Jeg skal på venstres vegne anbefale de to lovforslag til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Hanne Budtz: Det er et naturligt ønske fra færøsk side, at man gerne vil have indført folkepension i lighed med ordningen i det øvrige rige. Principperne i lovforslaget er da også de samme, og da en nøje gennemgang af begge lovforslagene nu er foretaget af de ærede medlemmer hr. Dupont og hr. Johan Poulsen, skal jeg kun kort sige, at mit parti ser med velvilje på det principielle i lovforslaget om folkepension.

Vi har bemærket, at størrelsen af folkepensionen skal svare til satserne i kommune-gruppe 3, altså landkommunerne i den øvrige del af riget, men her rejser sig så det spørgsmål, om indtægtsniveauet i landkommunerne her svarer til det færøske, eller er mon det færøske indtægtsniveau ikke lavere? Hvis det skulle være tilfældet, ville en gennemførelse af lovforslaget betyde en forholdsvist bedre stilling af Færøernes befolkning, og statskassen skal jo bidrage med $\frac{4}{7}$ af udgifterne. Det ærede medlem hr. Dupont omtalte, at der i øjeblikket finder en forskelsbehandling sted. Det gør der, og beløbene skal givet også forhøjes; men fordi der er en forskel i to beløbsstørrelser, er det ikke sikkert, at der er en forskel i købekraft; det er det, vi gerne vil bede om nærmere oplysning om i det udvalg, der formentlig bliver nedsat.

Vedrørende invalideforsikringsforslaget kan jeg give den samme principielle tilslutning. Jeg bemærker, at vi er tilfredse med forhøjelsen af invalideforsikringspræmierne, men også vedrørende dette lovforslag hører vi gerne i udvalget nærmere om indtægtsniveauet på Færøerne sammenlignet med danske forhold.

Else Zeuthen: Da lovene af 31. marts 1949 var til behandling i det høje ting, blev de vedtaget med tilslutning fra alle sider i løbet af et par dage uden udvalgsbehandling. Motiveringen herfor var, at eftersom lagtinget havde godkendt forslagene, og